

Udateret. Formentlig omkring maj 1914

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er udateret, men det fremgår at

Knud Holm-Møller er omkring 17

måneder. Han var født den

04.12.1912.

Generel kommentar:

Ingen modtager angivet, da

begyndelsen af brevet mangler. Brevet

har ligget i læg med breve til Thora og

Signe Constantin-Hansen.

Afsendersted:

Homå

Omtalte personer:

Signe Constantin-Hansen

Karl Holm-Møller

Knud Holm-Møller

Marie Møller

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller fortæller om sine to nevøer.

TRANSSKRIFTION

var jeg nu ikke saa klog.

Knud er snart 17 Maaneder,
han gaar alene med Forsigtighed

og Armene højt i Vejret - (hvad
det nu kan hjælpe ham.) og han

siger alt muligt - paa sit eget

Sprog selvfølgelig, og han

efterligner med sin søde lille

Stemme Fuglenes Kvidder.

Han er efter mine Begreber en

meget fremmelig Dreng, men

nu gaar han vist ind i en

vanskelig Periode, han har lagt

sig efter at skrike højt, naar han

ikke faar sin Vilie straks, og

det er ikke saa heldigt naar

Karl skal sove, og da heller

ikke heldigt for ham selv, da

han jo ikke altid kan faa

sin Vilie. Knud kalder mig

Mormor, og det er ikke muligt

at faa ham vænnet af med

det saa nu er de ligeved at

kalde mig det alle sammen. men

det kunne jeg jo ogsaa godt

have været.

Den kære lille Marie tænker vi naturligvis

tit paa, men Livet river os med saa

jeg ialfald ofte glemmer den døde over

de levende - jo jeg taler da idethele

taget kun om mine egne Følelser

i det stykke, og der er jeg sikker

paa at den dejlige Aarstid og

det milde Vejr gør sit.

Naa, jeg har ingen Tid, og Brevet er
derefter, og jeg selv ligesaa.
Jeg skal hilse fra os alle til
Signe og dig
Olivia

og i sin ikke ene bly.
Kunne i samt 17 Maanedes,
han gaa alene med Forsigtighed
og Ormene højt i Været (hvad
det nu kan hjælpe ham.) og han
sige alt muligt - for sit eget
Sprog rebofølgely. og han
eftersigtes med sin røde lille
Stemme Fuglens Kvadder.
Han er efter sin Begreb en
meget fornuftig Dyr. men
nu gaa han nok ind i en
vandrings Periode, han har lovet
sig efter at stryge højt, naar han
ikke faar sin Vilie straks, og
det er ikke ene heldigt naar
Kort skal søge, og da heller
ikke heldigt for ham selv da
han jo ikke altid kan fra

sin Vilie. Kunnd kaldes mig
Mormor, og det er ikke muligt
at fra ham været af med
det: saa vi de ligesom af
kaldes mig det alle sammen. men
det kunne jo icke ogsaa godt
have været.

Den her lille Brev er naturligvis
til paa, men først vi er med sin
is i alder ofte gennem den døde og
de levende. — jo jo taler den i det
trøst kun om mine egne Følelser
i det Stykke, og der er ikke
paa at den dybt Alorid og
det mids Vær godt vil.

Men, ikke nogen Tid og Brev er
direkte. og jo, alle Lys sa
Forskel kun for alle de
Sige og de. Ole.